

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Közjogi ellenzék.

Pécs, 1897. október 1.

A hatvanhetes kiegyezésre esküvő kormánypártiak eddig úgy négy szem közt mindig elismerték a függetlenségi és 48-as párt létjogosultságát Magyarországon, mert bevallották, hogy a nemzeti államnak a tiszta perszonal unió alapján álló függetlenségét nálunk folyton hangoztatni kell; azért hazafias missziót teljesít az a párt, mely az ország függetlenítése iránti nemzeti aspirációkat a nemzetben nem engedi elaludni. Most ez még kivihetetlen ábrándképnek tűnik fel — szokták volt mondogatni — de jöhet még idő, a mikor ezt az ábrándképet valóra változtathatnók s akkor a legnagyobb nemzeti veszedelem lenne, ha az állami függetlenség iránti vágyakozás a nemzetből már ki lenne ölve.

Persze ők, a reális politikusok, akiknek „szívében szintén él a magyar nemzet állami önállóságának és függetlenségének eszményképe“, nagyon kellemes dolognak tartották, hogy van az országban egy párt, mely ideális alapokra helyezkedve uralomra nem törekedett, melynek egyedüli feladatául a nemzeti ideál vesztatüzének élesztgetését jelölték ki, míg ők megalkudva amaz ideál érvényesülésének akadályaiival, mint praktikus politikusok lefoglalták a maguk számára az uralkodás és hatalom birtokát örök időkre. mert hiszen a közjogi ellenzék

„nem kormányképes“, ha pedig a függetlenségi program megvalósítható legyen, ők akkor is megmaradhatnak az uralomban, mert ők ezt a programot elvileg soha sem kárhoztatták, csak forszirozni nem akarták, míg annak útjában akadályok állottak.

Az idők fejleményei legutóbb oly kedvező jelenségeket hoztak felszínre, a melyek világosan bizonyítják, hogy az az ábrándos függetlenségi politika mégsem olyan utópia, a milyennek a praktikus politikusok hirdették s ha a nemzet azt komolyan és egyértelműleg akarná, az igenis megvalósítható lenne. Érzik tehát ingadozni a talajt lábaik alatt, kezdik belátni, hogy nemsokára elmulik az az idő, a mikor csak a megalkuvás politikájával lehetett Magyarországon bármelyik párt is kormányképes: azért sietnek világgá kürtölni, hogy most már nincs szükség a közjogi ellenzékre, mert hiszen Magyarország önállósága a mostani közjogi viszonyban is kellőképp kidomborodik, nemzeti aspirációink teljesedésének ebben a keretben sem állja útját semmi akadály, a monarkia sulypontja magától Magyarországra helyezkedik át s az uralkodó egybeforr a nemzettel.

Mostan uralkodó királyunk szigorú alkotmányos érzületét, nemes lelkületét ismerve, ezt mi soha kétségbe nem vontuk, sőt éppen azért, mert a sors ilyen kitünő

uralkodóval áldotta meg hazánkat, ezt az időt tartottuk legalkalmasabbnak arra, hogy hazánk függetlenségét a perszonal unió alapján kivivhassuk. Királyunk fenkölt gondolkozásmódjáról nem tehattük fel, hogy látva az egész nemzetnek feltétlen hódolatát és ragaszkodását felséges személye iránt, ezt bizalmatlansággal viszonzozza, s alkotmányhűségébe bizva bizton számítottunk rá, hogy ha a nemzet többsége a mi programunk mellett nyilatkoznék, annak megvalósítása elé akadályokat gördíteni nem fogna.

Csakhogy egy ország jövő sorsát egy uralkodó személyes jóindulatára alapítani könnyelmű politika, mert a jövő isten kezében van s ha államiságunk intézményes biztosítékokkal körülbástyázva nincsen, jöhet egy más uralkodó, aki más befolyásoknak engedve, hazánkat ismét a gyarmati függés megalázó bilincseibe szorítja.

A monarkia mostani konstellációja úgy hozza magával, hogy a sulypont Magyarországra esik, de jöhetnek ismét más konstellációk, a melyek ismét Ausztria fölényét segítik diadalra. Nem az a mi célunk, hogy mi dirigáljuk a monarkiát és leigázzuk Ausztria érvényesülését, mi csak azt kívánjuk, hogy érvényesülhessünk a magunk határain belül mint önálló állam, de sem Ausztriát a saját államiságának teljes kifejtésében akadályozni, sem a mi

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Naplómból.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Nagyon szép kis leány voltam, a hajam hamvas szőke, a szemem bogárfekete, ehhez járult a minden mosolynál előtűnő gödröcske, a leheletszerű finom rózsás arcom. Oh hány-szor hallottam az önkénytelenül tett felkiáltást »Jaj be gyönyörű gyermek, ej de szép kis teremtés.«

Csak olyan jó is volna legalább, mondta ilyenkor az édes anya, hizelegve simította végig fejemet, helyreigazítva az arcomban rendetlenkedő fürtöket, míg jószágos szeme büszke mosolylyal pihent meg rajtam.

Hanem ha elmondtam az előzményeket, úgy nem illenek azt sem elhallgatnom, hogy édes anyának igaza volt, mert bizony csintalan voltam, akár egy pajkos fiu. Hány-szor okoztam mérget, boszuságot. Ha beszabadultam édes apa irodájába, rendszeren követtem el valami olyat, a miről azonnal megtudta, hogy én jártam ott. Az asztalán a könyveket, iratokat költői rendtelenségbe helyeztem, a tintát kiöntöttem, szóval szembeszökő nyomokat hagytam magam után, a minek szigorú fenyítés lett a következménye, pedig apa jól értett ám hozzá (nem hiába szolgabíró) még verést is ígért (a mit azonban tény-

leg sohasem kaptam meg) de hasztalan, csak addig szepegtem, míg szembe álltam vele.

A legtöbb mulatságom az volt, ha két pár fiut lovak módjára befogva végig vágattam a nagy falusi udvaron.

A legmagasabb fára felmászni nekem semmi volt, a kajszint, szilvát akkor kezdtem enni, mikor még a magja sem volt kifejlődve, persze mindezt akkor cselekedtem, mikor nem vette észre senki sem.

Hanem egyszer nagyon megjártam, mert egy ilyen lukulluszi lakoma után olyan hideglelést kaptam, hogy öreg Loránt bácsinknak ugyancsak össze kellett szedni orvosi tudományát és türelmét, mire kirántott a bajból, meggyógyultam, de teljesen nem tudtam felüldülni, úgy, hogy Loránt bácsi mielőbbi levegőváltoztatást ajánlott. Édes apa irt is azon-nal nővérenek, vajjon hajlandó-e engem néhány hétre vendégül elfogadni.

Janka néni ott lakott az alföldön. Sz. városban, a Tisza mellett. Istenem, mennyire örültem én ennek az utazásnak. Petőfinek minden versét betanultam, a mi az alföldről és Tiszáról szól és türelmetlenül vártam, mit fog Janka néni válaszolni.

A válasz megérkezett. »Csak jöjjön a kedves Méda, tárt karokkal várjuk. Mindent elfogunk követni, hogy jól érezze magát.« Csakhogy úgy is volt, nagybátyám, nagyném és unokafivérem az Alfréd, iparkodtak ellesni még gondolatomat is, különösen Alfréd,

ő volt kísérem, ha néném nem ért reá, készséggel vállalkozott, ha valami elintézni valóm volt, szóval maga volt a figyelem.

Ebéd után a bácsi elment hazulról. Janka néni lefeküdt, mert rendszeren korán kelt, mi pedig kiültünk az erkélyre és néztük az előttünk elterülő szép nagy rónaságot, a Tisza ezüstös fodrait.

Alfréd olyan szépen tudott beszélni mindenről, az alföldi haramiáról, a délibábról, a tiszai árvizekről, én meg hallgattam nagy figyelemmel, imponált nekem ez a nagy erős fiatalember finom, szinte nőies kezével megmepödörte formás kis bajuszát, azután kezét látcső helyett szemeihez illesztve, tréfás komolysággal nézett rajtam végig, ki gondolná, mondta, hogy te voltál az a kis üvegházi nővény, az a kis nyuljhozzám virág.

Csakhogy nagyon jól néztem ki, úgy hogy mire hazakerültem, alig ismertek meg. A természetem is megváltozott, sokat komolyodtam (az igaz, hogy már elmúltam tizenöt éves.)

— Hol vetted a gyönyörű rózsákat? — Kérdezte apa a kezemben levő csokorra mutatva. Neki, mint afféle virágkedvelőnek és szenvedélyes kertésznek csokrom tűnt fel, kertünk pompás, izléses berendezését neki köszönhettük, büszke is volt reá és minden szabad idejét rózsái között és a parkban töltötte.

— Alfréd adta bucsuzóul, — feleltem

államiságunkat neki alárendelni nem akarjuk. Ezt pedig csak úgy biztosíthatjuk, ha mindkét állatnak megadjuk az államiság nélkülözhetetlen attribútumait: az önálló szabad rendelkezést a saját hadereje, vagyona, állami képviselője fölött.

Mindezt a mostani közjogi berendezkedés mellett nem érhetjük el, ha még annyira ide esik is a birodalom sulypontja, azért hát a közjogi ellenzéknek a legújabb viszonyok között nemcsak létjogosultsága nem szűnt meg, sőt ellenkezőleg most következett be az alkalmas pillanat programjának megvalósítására, mert a hatvanhetes kiegyezés olyan kátyuba merült, a honnét azt még annak hívei is csak annak feláldozásával remélik kiemelhetni, ami abban a törvényben alkotmánybiztosíték volt.

Ezt megengednünk nem szabad; ha az a közjogi berendezés, úgy amint van, felmondta a szolgálato, nem szabad a jogfeladásban még tovább meunünk csak, hogy ideig-óráig működésbe hozzassuk annak rozsdás gépezetét, hanem másként kell berendezkednünk, ez pedig csak úgy történhetik, ha a perszonál unió szilárd alapjára állunk.

Ezért a közjogi ellenzéknek most jobban össze kell tartania, mint bármikor eddig, mert forduló pontra jutottunk, ahol a jövőben követendő utunkra elhatározó befolyással lehet partunk magatartása. A hatvanhetes alapon álló pártok már is kezdik feladni a harcot egymás ellen, legalább a közjogi viszonyokat illetően s a nemzeti párt elnöke nyíltan hirdette, hogy ha tisztán a 67-es törvények alapján kellene állást foglalnunk, sok szó férne hozzá, hogy a delegációk dolgozhatnak-e a kvótamegállapítás előtt, de azoknak, akik a 67-es kiegyezés alapján állnak, nem lehet céljuk oly állás elfoglalása, mely erre bontólag hatna.

Nos, ha a 67-es alapon álló ellenzék megengedi a kiegyezési törvény megkerülését vagy kijátszását csak azért, hogy a törvény szigorú betartása bontólag ne has-

son a 67-es alapra, akkor a közjogi ellenzéknek kétszeres kötelessége támadólag fellépni minden olyan kísérlet ellen, amelynek célja azt a hatvanhetes törvényt minden áron, még egyes lényeges intézkedéseinek föláldozása árán is, megmenteni a végfelosztástól.

A mi jelszavunk: a törvényt, míg törvény, meg kell tartani; ha pedig megtartani nem lehet, úgy sutba kell dobni s csinálni helyette mást, de csűrés-csavarrással tartogatni egy rossz törvényt nem engedünk.

*** Hódolat a királynak.** Az a nemzeti lelkesedés, melyet királyunk ajándéka minden magyar ember kebelében lángolantott, országzserte fényes tüneményekben nyilvánul. A tanács Pécs város közönségének alkalmas akarván szorgalmazni, hogy érzelmeinek hasonló módon kifejezést adjon, ma a következő felhívást bocsátotta ki:

Tisztelt polgárok!

Ő császári és apostoli királyi felségének, legkegyelmesebb urunknak folyó évi október hó 4-én leend névünnepe.

Nem lehet az magyar, sőt nem is lehet nemesen gondolkodó ember, aki ezen névünnepe alkalmából a méltán legszeretettebb fejedelem boldogságáért, nemzetünkre korszakot alkotó áldásos életének kiterjesztéséért hálátelt szívvvel forró imát ne rebegne a mindenek Alkotójához! Minek folytán alkotmányos életünknek általános örömnépe volt ezen nap mindig. — melynek diplomáinkban, társadalmi és családi köreinkben minden honfi készségesen adott kifejezést eddig is.

Amde ama nemes királyi elhatározással szemben, mely szerint dicső multunk nagy férfainak a királyi udvartartás költségei terhére a fővárosban szobrok emelgetnek, — nem elég az eddigi érzelmenyilvánulás, hanem kell, hogy e magyar haza minden részében a koronás fő iránti törhetetlen hűség, hála és szeretet lángja a sötétséget is bevilágítsa, tehát tünnető

legyen, — s ekként nemzetünk a nagyvilágnak is megmutassa, hogy a velünk együttérző, multunkat, önértetünket bizalmával nemeslelkűen kitüntetés fejedelm iránt az odaadás, áldozatkészség rajongó; a hála pedig örök és termékenyítő, miként a nap!

Azért addig is, míg a nemzetünknek juttatott nagy ajándékért a törvényhatósági bizottság köszönetét és háláját a kellő módon leróhatja, — elengedhetlen kötelességének tartja alulírott tanács e város minden hazafias polgárát, tisztelettel és bizalommal arra föl hívni, miként a közörmnek és hálának nyilvánítására folyó évi október hó 4-én házaikat zászlókkal földiszíteni s délelőtti 9 órakor a székesegyházban, úgy az egyéb felekezeti templomokban tartandó ünnepélyes isteni tiszteletben háládó szívvvel résztvenni s ugyanezen nap esti 7 órájától 9 óráig pedig lakásuk ablakait kivilágítani sziveskedjenek.

Isten soká éltesse boldogan az első magyar embert, jóságos urunkat, királyunkat!

Kelt Pécsen, 1897. szeptember hó 30-án tartott tanácsülésből.

Pécs sz. kir. város tanácsa.

Hirek.

Pécs, 1897. október 1.

Álhadnagy.

A kaposvári Ferenc József szállodában megszállott egy hadnagy, ki magát következőleg írta be a bejelentési lapra: Kovács Zoltán Pécs. Blum és társa budapesti szabó cég feljelentésére a hadnagyot a rendőrség igazolásra szólította föl, midőn kitűnt, hogy a tiszt ruhát jogtalanul viseli. Lehet, hogy valami csaló rejtőzik a hadnagy ur uniformisában. Az álhadnagyot letartóztatták.

»Pécsi Figyelő« 223-ik száma.

— Olvastad a »Pécsi Figyelő« mai számát?! Ez a kérdés volt csütörtök reggeltől — a mikor a »P. F.« 223. száma megérkezett — egész estig a dombóváriak ajkán.

— Ejnye, ejnye, ki hitte volna! — mondogatták felesévként a kérdezettek, hát ugyan csaló volt!

özvegy földbirtokossal, ki a szomszédunkba jött lakni.

Meleg tavaszi délután volt, ott ültem az ablakomnál és szorgalmasan dolgoztam egy rég elkezdett asztalterítőn. A redőt lehuztam a betolakodó napsugár ellen, egy azonban még is oda lopta magát a kezemre, horgoló tümet bántóan csillogtatva. Eppen ezen akartam segíteni, midőn illő kopogtatás után az érdekes szomszéd állt előttem, finom sötétbék öltözetében úgy nézett ki, hogy özvegy ember léteire bátran fiatal ember számba ment, a gomblyukba tűzött gyöngyvirág illata azonnal eljutott hozzám.

— Itthon van a szolgabíró ur? — Kérdezte oly hangon, mely magában foglalta a bocsánatkérést.

— Apa az irodában lesz, feleltem az ajtó felé mutatva.

— Köszönöm, nagyon köszönöm, — mondta és indulni akart, kicsi leánya azonban, ki szintén vele volt, semmi hajlandóságot sem mutatott az indulásra, kis lábát megfeszítette és rögtön hangos sirásra fakad, ha én néhány cukorkával le nem csillapítom.

— Maradjon itt kedvesem, — szoltam hozzá — édes apja mindjárt jönni fog. A cukor tette-e meg a hatást, nem tudom, elég az hozzá, a kis leány szívesen ott maradt és ezután minden nap átjött hozzánk.

Eszményien szép volt ez a gyermek,

szórakozottan, babráltam a rózsák szirmait, miközben azon gondolkodtam, vajjon mit is jelenthet a hónapos rózsza.

Alfréd azt sugta az átadásnál.

— Tudod-e mit jelent? Én a csokrot, apa engem vizsgált, kissé elpirultam, mikor észrevettem, azt hittem, kitalálta gondolataimat, hamar édes anyához ugrottam: Jöjj édes, kedves jó anyuskám, hiszen téged még meg sem csókoltalak, átföntem nyakát karommal úgy mentünk befelé.

Kedves meglepetés várt reám, ágyam felett egy remek olajtestmény függött »A Madonna.« (Azt mondta apa, az enyém lesz, ha férjhez megyek.) Az ágyon pedig egy elegánsan kiállított drága új ruha feküdt, annál is inkább drága volt nekem, mert ez volt az első hosszú ruham.

Fontos dolog ez a nő életében, ez avatja fel kis leányból nagy leánnyá, ez szerzi meg számára azt a tiszteletet, a mit úgy irigyelt mindig az idősebb leányoktól, most már hát nagy leány lettem igazán.

— Nő csak örvendezz és nézd körül magadat — mondta édes anya, azzal kiment, hogy a vacsora után nézzen, én pedig egy vázába téve rózsáimat gyorsan elővettem kis »Virágnyelvemet«.

A hónaposrózsza. »Akaratlanul rabod lettem.« olvasám. Ez annyit tenne, hogy

Alfréd szerelmes belém. Vajjon lehetséges volna? Különös, eddig ismeretlen érzés járta át egész valómat.

Hanem hiába vártam, multak hetek, hónapok és Alfrédről nem hallottam semmit, végre teljesen meg voltam győződve, hogy a kapott csokorral be lett fejezve minden; pedig haszabad bevallanom azt, a mit akkor egy országért sem tettem volna, nem csekély fájdalmat okozott ez a tudat. Órákig elbolyongtam a parkban és a kert végében levő nagy tó körül egyedül, gondolataim pedig elszálltak messze, messze, ő hozzá, kinek képe egy édes ideálként élt szívemben, oda képzeltem magamat ismét az erkélyre, a mint kedélyesen csevegünk együtt, újra láttam azt a napfényben ragyogó zöld sikságot, a hol oly végtelenségig ellát a szem, láttam a kedves Tiszát, az induló halászkok hajóit, és szinte hallani véltem, a mint csengő érces hangjukon énekelik »Az alföldön halász legény vagyok én.« Ha azonban megzörrent a levél, vagy léptek közeledtek, megszűnt a varázs hatalma, gyorsan összeszedtem magamat és tetetett elmerültséggel olvastam regényemet. Csak este a Madonnámnak panaszkodtam el szívem tükös bánatát és ő oly bátorítólag, biztatólag nézett le reám fényes keretéből.

Az ég tudja meddig éltem volna így szerelmem édes világában, Alfrédről ábrándozva, ha meg nem ismerkedem Várdai Iván

— Az bizony, hisz itt áll ni, feketén a fehéren, hogy a tiszti ruhát jogtalanul viseli stb.

Voltak azonban olyanok is, akik meg sem voltak lepve a hír olvasásakor.

— Mindjárt gondoltam, mondták elégedetten.

No de előről kezdem. Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Dombóvár nevű városka kellős közepén egy gyógyszerész. Ebben a gyógyszerészben egy megüresedett gyógyszereségi állomás. Nagyon sok dolga volt az ottani gyógyszerésznek, fogta tehát és pályázatot hirdetett az üres állomásra, melyre a többek között egy Kovács Zoltán nevű egyén is pályázott. A gyógyszerész — a szokásos minősítvények átnézése után — ezt a Kovács nevűt hívta meg az állomás betöltésére. Kovács meg is jött és mint gyógyszerész elfoglalta a helyét.

»Hercig megjelenésű«, fekete bajszú fiatal ember volt. Kimenőjekor mindig hadnagyi uniformisba öltözött, mi igen jól állt neki. Nem egy dombóvári kis lány és menyecske szíve dobogott hangosabban, mikor a »hadnagy ur« az ablaka alatt sétálgatott. A rossz nyelvek azt is beszélnek most már, hogy a hadnagy ur egyik ismert dombóvári szépségnek szerelmet is vallott, sőt azt is hozzá teszi, hogy az sem idegenkedett tőle. No, de ez nem tartozik a dologra.

Történt azonban, hogy a gyógyszerész gyanakodni kezdett segédje hadnagyi voltában, amennyiben éppenséggel nem úgy viselkedett, mint a katonaruha tisztessége megengedheti. Fölszólitotta tehát, hogy okmányait adja át neki áttekintésre; mivel pedig a »hadnagy ur« ezt tenni vonakodott — rövidesen kiadta neki az utat. Már most szegény »hadnagy ur«-nak se' helye, se' feneke nem volt, elkezdett hát gondolkodni. És miután egy darabig gondolkodott volna, egyszerre csak a homlokára üt és megindul a vasut felé; ott a vasuti vendéglőshöz fordult, hogy segitene ki öt rongyos 35 frttal. A vendéglős mi rosszat sem gyanítva »nagyon örült, hogy a hadnagy ur szolgálatára lehet« és átadta a kért 35 frtot, melynek fejében a »hadnagy ur« utibőröndjét hagyta hátra. Ezután a legközelebbi vonattal otthagya Dombóvárt a nélkül, hogy a kis szerelmes lányoknak azt mondta volna: »papucs.«

Elmulott ezalatt egy hét anélkül, hogy a »hadnagy ur«-ról valamit lehetett volna hallani. Egyik szép őszi napon azonban beállt a

okosan és rendkívül kedvesen csacsogott pici szájacskája. Oly édes volt, mikor parányi kacsóival végigsimította arcomat, úgy mondta hizelegve: »Szeretlek, Méda néni.«

Sokszor tanuja volt Várdai ennek a jelenetnek, egyszer ép akkor jöttek be apával, mikor a kis leány megint az ölemben ült és az Isten tudja hányadszor kérdezte »Szeretsz, Méda néni?«

— Nagyon szeretlek, kicsikém — feleltem, egy forró csókkal bizonyítva be szavaim igazságát.

— Édes leánykám — szólt most Várdai hirtelen — mondd a Méda néninek, ha olyan nagyon szeret, hát bizonyítsa be azzal, hogy legyen a te kis mamád, nagy szükség volna neked egy ilyen jó anyára.

A dolog komolylyá vált, határoznom kellett és én némi gondolkodás után igennel feleltem, hiszen már nem is élhetünk egymás nélkül mi hárman, én a kis gyermek, édes apja pedig nélkülem.

Az eljegyzési ünnepélyhez készültünk, mikor egész váratlanul Alfréd toppant be hozzánk. Mi még nem irtunk meg Janka néninek semmit, de azért meg voltam győződve, hogy gratulálni jött, hanem erről mit sem szólt Alfréd, ellenkezőleg hevesen kezdett udvarolni.

— Be rég is volt édes Méda, mikor nálunk voltál, emlékszel? — Mondta kezemet megfogva. Ha a jó Isten és te is úgy akarod,

dombóvári gyógyszerész Blum és társa budapesti szabócég egyik alkalmazottja és a gyógyszerész nagy álmélkodására előadja, hogy ő Kovács Zoltánt keresi, ki náluk 180 frt áru egyenruhát rendelt, kiadván magát egyik honvéd ezred hadnagyának. Ők a ruhát el is készítették, el is küldötték, de mivel Kovács nem fizette rendesen a részleteket, gyanujuk támadt és kérdést intéztek a nevezett ezredhez, hogy van-e ott Kovács Zoltán nevű hadnagy; az ottani parancsnokságtól tagadó választ kaptak, ennél fogva ő azért jött, hogy Kovácsot letartóztattassa.

A gyógyszerész nem tudva neki fölvilágosítással szolgálni Kovács tartózkodási helyéről, az alkalmazott elment és a vasuton is elbeszélte ugyanazt mit a gyógyszerész már elmondott. Képzeltetni a vendéglős rémületét, mikor hallotta, hogy csalónak adott kölcsön 35 frtot. Azonnal felnyitotta az otthagyt bőröndöt és — mint már előre is gondolta — üres volt.

Együtt indultak hát el a szökevény keresésére és mint a »Pécsi Figyelő«-ben most olvastuk, megtalálták és letartóztatták.

— Hát mégis csak igaz?!

Ez az álhadnagy odisszeája.

A dombóvári szerelmes leánykák pedig — mint a rossz nyelvek mondják — megtört szívvel, keserves sirásban törtek ki... és reménykedve várják a cáfolatát annak, mit szerelmes kis szívük nem tud elhinni.

Szerkesztő ur kérem, ha valami jót tud a »hadnagy ur«-ról, írja ám meg a b. lapunkban, — sok kis szerelmes szívet fog vele boldoggá tenni.

Magyar-Bors.

Napirend 1897. október 2-án.

Naptár: szombat, október 2. — Róm. kath.: Leodegár. — Prot.: Leodegár. — Görög-kei. (szept. 20.) Euszták. — Zsidó: S. Wajet. — Nap két 5 óra 46 perckor; nyugszik 5 óra 20 perckor. — Hold két délután 1 óra 13 perckor; nyugszik este 9 óra 7 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 17 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz, enyhe idő és nyugaton csapadék várható.

Színház: »Trilby.«

— (Hosszu kard.) A pécsi honvéd önkéntesek vizsgálatai négy napon keresztül folytak Székesfehérvárott és tegnap értek vé-

nemsokára én viszlek el, csinálók belőled alföldi menyecskét.

— Alfréd! Az Istenért, — kiáltottam felszökve helyemről, nincs többé jogod velem így beszélni, én másnak a menyasszonya vagyok.

— Másnak a menyasszonya? — Kérdezte tompán, esküszöm neked, hogy mióta nálunk voltál, te vagy reményem, minden gondolatom, de hisz akkor még oly fiatal voltál, hogy lehetetlen volt veled ilyesmiről beszélnem.

— Azóta sem volt időm erre? Szóltam némi gunynyal szavaimban, a minék azonban a szememből toluól köny elvette az élet.

— Vondd vissza a szavadat — könyörgött kétségbeesetten — még semmi sem késő.

— Késő — feleltem alig hallhatólag — mert hangszerveim meg akarták tagadni a szolgálatot, úgy éreztem, mintha torkomat vasmarokkal szorítanák össze. Ha völegényemet meg is csalnám, de nem csalhatom meg azt a szegény kis árvát, a ki annyira csüng rajtam és a kinek megfogadtam Isten előtt, hogy szerető, gondos anyja leszek.

S te még hozzá egy gyermekes özvegy emberhez méz nőül — kérdezte keserű kacajjal — jó, nem vonlak el a boldogságtól, és a félóra múlva induló vonattal haza utazott.

Gondolni lehet, mint éreztem magamat, csak nagy elfoglaltságom volt egyedüli szerencsém.

get. A 13 vizsgázó közül csak ketten buktak el, míg a többiek valamennyien megkapták egyelőre az örmesteri sarzsit és a vele járó hosszú kardot s majd karácsonyra meg fogják kapni a tiszti kardbojtot is. Ezek a következők: Radnai Emil, Márkly Béla, Szakács Béla, Kullman József, Bocsor Kálmán, Krisztl Sándor, Gadó József, Deák András, Csullag Endre, Berger Imre és Hauk József. A ritka szép eredmény általános meglepedést keltett katona körökben.

— (Kinevezés.) Reberics Imre, pécsi kir. törvényszéki joggyakornok, a sásdi járásbíróshoz aljegyzővé kinevezetett.

— (Kerékpár-egyesület Barcs.) Ez a fiatal tevékeny egyesület, mely alig háromnegyed éve hogy megalakult és már is számos sikert mutathat fel, most hogy az őszi évad beköszönt, a mikor már nem soká lehet a kerékpározás szép sportját az országutakon folytatni, mozgékonyágának újabb jelét adja. Legutóbbi választmányi ülésén elhatározta, hogy a téli estéken vivási tanfolyamot rendez be, melyet az egyesület lelkes és buzgó elnöke, — ki kiváló vivőmester volt már katonai szolgálati ideje alatt is, — fog vezetni. A kurzus októbertől márciusig fog tartani, melynek befejeztével egy nagyobb szabású vivő-akadémia fog rendeztetni, a hol a tanítványok bemutathatják, mit tanultak a kitünő mester vezetése mellett ezen idő alatt. De nemcsak a tagok szórakozásáról történik gondoskodás, hanem azok családjaikra és a nagy közönségre is van gondjuk. Amennyiben az egyleti tagok körében egy vigalmi bizottság alakult, kiknek kötelességévé tétetett társas multságokat rendezni és pedig első sorban még a farsang előtt egy társas vacsorával egybekötött kisebb multság, a farsangban pedig egy nagyszabású elite táncvigalom van tervbe véve.

— (Dijkiosztás.) A pécsi Polgári kerékpáros Egylet által mult vasárnap rendezett verseny díjai már elkészültek s azokat vasárnap, f. hó 3-án, adják át a verseny

A szobákat tisztogatni, rendezni kellett, hogy méltók legyenek a sok előkelő vendég befogadására. Völegényem majd az ablakon fennállva talált, amint a függönyöket igazgattam, majd a portörölővel kezemben a padlón térdepelve, amint valamely butor lábát fenyegettem. — Ej, ej, — mondta ilyenkor — nem végezheti azt más el? Hat nem veszi észre, hogy mekkora itt a légvonot?

Dehogy tünt az fel nekem, majd reá érek pihenni, most dolgozni kell.

A sok tortát, apró süteményt mind magunk készítettük anyával, és mind kitünően sikerültek, valóságos remekei voltak a konyhaművészetnek.

De elmult ez is, mint minden a világon és végre elérkezett az esküvőm napja. Éppen a menyasszonyi ruhámat akartam felöltöni, mikor édes anya nagy zajjal nyitott be. — Nézd csak Méda, milyen meglepetés, Alfréd völegény, itt az eljegyzési kártyája, ily hirtelen és azzal a csuf doktor leánnyal, tépelődött tovább, ez nem szerelmi házasság, hiszen nem is hallottuk, hogy udvarolt neki.

— Szegény Alfréd — sóhajtottam, mert én értettem, miért történt mindez, és hogy mire való volt a sietés, annak az eljegyzési kártyának ép ma kellett ide érni hozzám.

A völegényem azt jegyezte meg, mikor elkészültem, hogy tulságos halovány vagyok, a mi azonban nem baj, annál érdekesebb a menyasszony.

Scossa Erzsike.

győzteseinek. Ez alkalomból este 8 órakor az egyet helyiségében (sörház-utca 8. szám alatt) banquet tartatik.

— **(A kötelező koronaérték számítás.)** 1898. január elsejével tudvalevőleg életbe lép a kötelező koronaérték számítás. Erre már a hivatalokban, különösen a postánál és a vasutnál, nagyban készülnek s az eddigi számolási nyomtatványok rovatait koronára és fillérre változtatják át. A különböző hivatalok rendelkezésére az állami nyomdában erősen dolgoznak az új nyomtatványokon és rovatlapokon, hogy a koronaértékű rovatokkal ellátott nyomtatványok január elsejére kellő számmal álljanak a hivatalok rendelkezésére.

— **(A tüntető körmenet.)** A vasárnapi tüntető körmenetnek — melyet a helybeli szociálisták rendeznek az általános szavazatzog mellett — programja a következő: Gyülekezés délután fél két órakor az Ágoston-téren, a Hétfejedelem előtt és a Xavér kápolna előtt. Onnan bevonulás két órára a Gyár-utca 7. szám alá, honnan a tüntető körmenet kiindul. A körmenet a Scitovszky-térre megy s onnan a két sétatér között feljön a Kardos Kálmán-utcán át a Széchenyi-térre, illetve a Mária-utcára s a sörház-utcán át a Király-utcán visszajön a piacra, honnan lemegy a Bedő-kávéháznak s az országúton végig a Deák-utcából a Tornacsarnokba vonul, ahol nagy népgyűlés tartatik. Este — mint jeleztük is már — mulatság lesz a tüntető körmenet alkalmából a gyár-utca 7. szám alatti helyiségben.

— **(Beleesett a kútba.)** Babarcon a napokban Treitz János inni akarván kutjánál, elvesztette az egyensúlyt s belezuhant. Sulyos sérülten húzták ki a szerencsétlent.

— **(Szinügyi albizottsági ülések.)** A szinügyi albizottság — a heti műsoroknak megállapítása végett — minden pénteken délután 5 órakor a színházban levő igazgatói irodahelyiségben ülést tart. Az első ülés ma öt órakor volt, mely lapunk zártára esvén, arról csak holnap emlékezhetünk meg.

— **(Találtatott)** egy ezüst karsat és egy arany karperec. Jogos tulajdonosa átveheti a rendőrségen *Trixler* Aladár rendőrbiztosnál.

— **(Egy asszony és két férfi.)** Ebből okvetlenül baj lesz, mégha testvér is az a két férj. Mert két férfi és egy asszony, egy fedél alatt és kiváltképp a parasztnál, meg nem él békén. Sok bevett koponya siratja már a sógorasszony szép szemeit. Két fiatal parasztagazda is, mint jó testvérek, békén laktak egy házban, míg az idősebb testvér asszonyt nem vitt a házba. A vagyont közösen birták, a fiatalabb is a házban maradt, de amint belépett az asszony, eltűnt a béke. A szép menyecske kacsingatni kezdett, az asszony is kacérkodott vele s a szomszédok figyelmeztetni kezdték a bátyját — mindig a férj az, aki utoljára látja a dolgot, hogy jó lesz vigyázni, vagy egészen kitenni az öcsce szürét. Igen egyszerű módon bizonyosodott aztán meg a férj a valóról. Tegnap előbb talált hazatérni a szántóföldről, mint ahogy várhatták — és idilli szerelmeskedésben találta a turbékoló párt, az öcscét meg a feleségét. Vasvillát ragadott és azzal úgy elverte szerelmes öcscét az udvaron, hogy a szomszédok

szedték fel. A menyecske pedig időközben — megugrott. Ami az egyetlen vigasztaló pont a szegény férje az egész regényben — melynek folytatása a kir. járásbiróságnál következik.

— **(Öngyilkos honvédtizedes.)** Ma reggel a Fejérváry-laktanyában, ugy hat óra tájban egy lövés dördült el. A lövés zájára a legénység összeszaladván, egy 19-ik honvédgyalogezredbeli tizedest, *Füzes* Károlyt, átlőtt mellel, haldokolva találták meg. Ott feküdt mellette szolgálati fegyvere, melyből egy golyót röpitett a mellébe s most élet-halál közt lebeg. Az öngyilkos levelet hagyott hátra, melyben azonban nem ír öngyilkossága okáról. Ugy látszik, hogy megunt az életet s ez keserítette el annyira, hogy meglötte magát. Haldokolva vitték a katonai kórházba s talán megtartható lesz az életnek.

— **(Végzetes gesztenyezés.)** *Sváb* János, tízéves fiú, az indóház-utcában felmászott egy vadgesztenyefára, hogy ott gesztenyét szed. Azonban egy ág letörtött alatta és ő oly szerencsétlenül esett le, hogy egyik lábát eltörte. A szerencsétlenül járt gyermeket szülei lakására vitték s most ott ápolják.

— **(Hírek a csendőrség köréből)** A pécsi szárnyparancsnokság területén Dombóvárrott a mai nappal csendőrszakasz állított fel, melynek parancsnoka *Radányi* Frigyes lett. Ugyancsak a mai nappal három új csendőrőrs is megkezdte működését, még pedig Szászvárott, Zombán és Decsen.

— **(Rálőtt a fiára.)** Könnyen végzetessé válható családi dráma folyt le a napokban Bölcskén *Szöke* István ottani lakos és ennek fia, *Szöke* Sándor között. Apa és fiú szóváltásba keveredtek, mely alatt az apa felkapott egy hatlövetű töltött revolvert és az a fia lőtt. A lövés azonban, szerencsére nem talált s a fiú elmenekült sértetlenül az apa elől. Most a bíróság folytatja a vizsgálatot a fia életére törő apa ellen.

— **(Ismeretlen lókötő.)** *Vég* György, kacsótai lakosnak, az istállójában volt egy 3 éves, csillagos homloku pej kanca lova, a mi megért vagy másfél száz forintot. Az a baj azonban, hogy csak — volt, mert már nincs. Egyik éjjel valami ismeretlen lókötő, a ki megirigyelte *Vég* uramtól a csillagos homloku pej kancát, belopózott az istállóba, a jászol elől szépen lekötötte a lovat és elhajtotta az éj leple alatt. Hogy hová és ki volt az ismeretlen lókötő: annak a felderítése iránt folyik a nyomozás.

— **(Gyufa a gyerek kezében.)** Gyulajovancán leégett a *Balaskó* János szalmakazla. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet *Gyugyi* István, ugyanottani lakosnak, ötéves János nevű fia okozta, a ki gyufával játszott a szalmakazal mellett. A gyufát valamely őrizetlen helyen otthon kerítette magának s kimenvén a kazalhoz, ott sorban gyujtogatta azt. Így fogott tüzet aztán a kazal és ez okozta a tüzet, mint olyan sok esetben már ezelőtt is.

— **(Szomorú ébredés.)** *Decker* Márton, tizenöt éves kereskedőtanonc, tegnap este vásárról jött haza kocsin. Fennült a ládak tetején s elnyomván a buzgóság, elaludt. Jóízűen és mélyen aludhatott pedig, mert nem vette észre, hogy mindjobban a ládak széle

felé rázza a meg-megzökkenő kocsit s egyszerre csak leesett a kocsiról. Esés közben az arcát törte össze és az ijedtség is hozzájárult szerencsétlenségéhez, mert felébredvén, nem tudta elgondolni: mi történt vele.

— **(Álmában lopták meg.)** *Hén* Móric, hosszuhetényi lakos, *Tamás* Ferenc korcsmájában beborozván, kiment a korcsma háta mögötti szalmáskertbe s ott egy kazal mellett lefeküdt. Mikor felébredt, észrevette, hogy az ezüst zsebórája hinyzik a zsebéből. Mig aludt, valami ügyes tolvaj kilopta a zsebéből, de nem sokáig örülhetett zsákmányának, mert a megindított nyomozás folytán elfogták. *Pus* Mihálynak hívják az óratolvajt, kinél az órát meg is találták.

— **(Patkány a hajón.)** *Simon* Elek, ujbpesti lakosnak, »Haza« nevű gabonaszállító hajója ott horgonyozván Mohácsnál, valami szárazföldi patkány rátévedt a hajóra és a kamrából hol készpénzt, hol meg gabonát lopott s így összesen 80 frt kárt okozott a tulajdonosnak. Mikor a lopást észrevették, megindult a nyomozás a tolvaj kiderítése végett s el is fogták azt *Kalina* Tamás, bajai illetőségű csavargó személyében, a kit aztán a mohácsi járásbiróság börtönébe kísérték s most ott folytatják ellene a vizsgálatot.

— **(Kegyetlen tolvaj.)** *Palecsko* János, pogányi lakosnak 2 kas méhe volt a kertjében. A szorgalmas méhek gyűjtötték a mézet, a miből már vagy 8 kilogramm készen is volt, mikor egy reggelre a tulajdonos méheit a kasokban megfojtva s a méznek hűlt helyét találta. A tolvaj, a ki ott járt mézet lopni, előbb a méheket füsttel megfojtotta s úgy vitte el a mézet. A nyomozás a kegyetlen tolvaj kilétének kiderítése végett megindulván, azt *Goják* Mihály, pogányi lakos személyében fel is találták, kinél még a lopott mézből egy jó rész meg is volt. Természetesen, elkobozták tőle, őt magát pedig lopásért feljelentették a bíróságnak.

— **(Meglopta az apját.)** *Risztics* Domján, grabóci lakosnak, van egy János nevű fia, a ki minden szülői intelmek dacára sem tud állhatatosan megmaradni a jó úton. Hiába volt eddig szüleinek minden törekvése, hogy fiukat emberré neveljék s az végre arra vete-medett, hogy mikor nem volt otthon az apja, összepakkolt egy csomó ruhát és készpénzt, mintegy negyvenkét forint értékben s aztán megszökött. A meglopott apa feljelentette fiát a bonyhádi csendőrségnél s kérte a tolvaj fiú körözését. A mit el is rendeltek.

— **(Szobor- és kápolnaszentelés.)** Szép ünnepély folyt le múlt hó 29-én Nagy-Nyáradon, a mely napon szentelte fel Eberling Mátás esperes plébános, a hivek adakozásából mintegy 942 frt költséggel épült csinos kápolnát és *Breuer* György és neje által mintegy 350 frt költséggel felállított Szt. Flórián-szobrot. Az ünnepély reggel 9 órakor vette kezdetét, először a szobornál, majd pedig a kápolnánál. Mindkét helyre impozáns körmenetben indult a hívők serege. A kápolnánál a felavatás aktusa után *Streicher* József, német-bólyi plébános, »imádkozzál és dolgozzál« jelisével, a nép fogalmi köréhez mérten, gyönyörű szt. beszédet mondott, a melyet ünnepélyes szt. mise követett. Mise alatt *Müller* Tamás, kántortanító, adott elő négyes férfi-

karral szép egyházi énekeket. Ezután a körmenet visszaindult a templomba, a hol Te Deum s délután vecsernye zárta be az ünnepélyt. A kápolna román stílusban épült, míg a szt. Flórián-szobor Pappi I., mohácsi szobrász vésőjét dicséri.

— **(Leégett préház.)** Kereky Mihály dr. pécsi ügyvédnek Kiskozáron levő szőleijében a préháza kigyuladt és le is égett. A préházban lakott Stegmayer János, kinek ott levő élelmi és gabnakészlete is a tűz martalékvá lett, mert nem tudta kimenteni. A tűz keletkezési oka ismeretlen. Az összes kár 155 forintot tesz ki.

— **(Fűző és szoknya hatása a gyomorra.)** A moszkvai orvosi kongresszuson volt szó arról, hogy milyen hátrányosan befolyásolja a mai célszerűtlen női ruházat a gyomor helyzetét. Az emberi gyomor körvonala külsőleg rendszerint látni nem lehet, de fontos a gyomor helyzetének meghatározása az olyan súlyedéseknél, melyeket a szoros fűzés okoz. És ebben nem csupán a fűző a hibás, mely nemcsak a májat és gyomrot, hanem a mellkast is nyomja. De sokkal hátrányosabb hatása van még az alsószoknyák szalagjai és zsinórjainak, melyeket rendszerint úgy erősítenek meg, hogy a puszta testen találnak támaszpontot, hol aztán szorító és lefelé húzó hatást gyakorolnak. Minthogy a gyomron magán meg nem állhatnak, a gyomor fölött vágódnak be és a gyomrot lefelé húzzák. A testen vízszintes csik támad. E csik segítségével könnyű meghatározni a gyomor

helyzetét, mert ha alatta az orvos keze olyan szervet tapint, mely a gyomor benyomását teszi, akkor a gyomor súlyedéséről van szó, különben pedig a csik a gyomor alsó határát jelzi. Ugyanez az állapot áll be férfiaknál is, kik nadrágtartó helyett keskeny nadrágszijaikat hordanak. Ajánlatos a nőknek, hogy hasonlóan a férfiak nadrágtartóihoz, az alsó szoknyát ne kössék szoroson a testhez, hanem a vállon erősítsék meg. De ha már ezt nem teszik, tanácsos az alsószoknyát legalább is úgy erősíteni meg, hogy zsinórja ne a testen, hanem a fűzőn találjon támasztékot.

— **(A kéméendi bíró.)** A kéméendi községi bíró, Jokl Mátyás, mint a neve is mutatja: német ember. Ez nem volna baj, de mivel községi bíró is egyszersmind s mint ilyen, hivatalos ügyeket is intéz — melyeket pedig szép Baranyában törvény szerint magyarul kell intézni — ez már baj. Legutóbb is egy állatvételi ügyben — melyben arról volt szó, hogy az eladott tehén az eladónak saját nevelése — a következő német bizonyítványt állította ki: *Zeugniss Unterfertigter bestätige, dass Atam Kerner auf ein Stir laut Aussage des Zeugen Farbe Semel Kalb ein Stück eigener Zucht alt 3 Wohn hat. Kemend am 28-ten September 1897. Jokl Mátyás, Gemeinde-Vorstand. P. H.** E bizonyítvány nyomtatott blanketta, mely tehát máskor is közhasználatban van a kéméendi előjárásnál. Csak a dült betűkkel adott szöveget írta bele a bíró s ebből látható, hogy nemcsak magyarul, de még németül sem tudja

a nyomtatott bizonyítványt helyesen kitölteni. Annyit csak tud magyarul, hogy olyan helyesen magyarul is kitölthette volna. De mivel ily német bizonyítványok kiadása nála napirenden van, kérjük az alispán urat, hogy értesse meg a kéméendi bíróval, hogy Magyarországon s főképp Baranyában a hivatalos nyelv a magyar!

— **(Betörések.)** Csikós-Töttösön egymásután három betörés is történt. Reitinger Miklós-nak és Hartmann János-nak a házába törtek be s onnan 152 forint készpénzt vittek el. Majd e kettős nagy siker által felbuzdulva, György Miklós házába hatoltak be s onnan meg egy csomó ág- és ruhaneműt emeltek el. A betörők mindenütt a kamrákba törtek be és úgy verték fel az egész házat, mert nem volt otthon egyik helyen sem senki. A nyomozást megindították az ismeretlen betörők kézrekerítése iránt.

— **(Elütötte a kocsi.)** Ma délelőtt 11 óra tájban ismét balesetet okozott egy sebesen hajtó kocsi. A siklósi-utcán nagyvágatva hajtott végig egy fuvaros, a mikor felkerült a Bedő-kávéház mellé s ott a Majláth-terre befordulván, egy Kaufmann Anna nevű öreg asszonyt elütött. Az elütött asszony, szerencsére, csak kisebb sérüléseket szenvedett. A vigyázatlan kocsi ellen megindították az eljárást.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Ha menykő csapott volna le Duncan lábai elé, akkor sem ijedt volna meg jobban.

Madge halkán felsikoltott és a nagy fájdalomtól bizonyára összeroskad, ha Duncan karjaiba nem fogja.

— Miss Stanton — kiáltotta Duncan izgatottságtól remegő hangon — én e fiatal hölgy jelenléteért felelős vagyok. Én követe . . .

— No és — vágott közbe Léna gunyosan — ha szabad kérdeznem, mért hozta a mi társaságunkba ezt a mélyen alattunk álló teremtet, aki szinte feltolja most magát közénk?

Duncan mosolygó arca mélyen elsapadt a dühtől.

— Miss Stanton — kiáltotta a fiatal ember remegő hangon — több időre volna szükségem, hogy magyarázatokkal szolgálhassak ez ügyre vonatkozólag. Ennek a szegény teremtesnek a vigyázatlansága semmi esetre sem érdemel oly keserű és gunyos elbírálást, még kevésbé pedig méltatlan sértegetést, hiszen csak azt tette, hogy az én fölkérésemre egy keringőt táncolt velem. Különb is ezért én vagyok a hibás, mert ő nem akarta. Az bizonyos, hogy nem meghívott vendég, de hazudnék, ha azt állitanám, hogy mélyen alattunk álló személy lenne.

— Duncan — mr. Field — felelte Léna boszus és sértődött hangon — ön, ugy látom, megfélemedezik magáról.

Duncan gunyosan mosolygott.

— Ezt már nem hiszem — válaszolta fölindulva. Én csak azt tettem, amit minden más gentlemannak meg kellett volna tennie — megmentettem egy kedves,

többi vendégek közé. Sokkal kellemesebb volt itt a paszkoló szökőkút mellett üldögelni és a kis Madge fölül álmodozni, találgatva, hogy mikor látja viszont a kedves teremtet. Mig így álmodozott, a fűvön könnyű léptek zaja hallatszott. Duncan szive hevesen dobogott. Lehetetlen, hogy ő jönne, de mégis . . . Talán csak álmodik. Nem, nem, ez nem álmom, mert előtte — Meadows Madge állt.

A leány ijedt kiáltással hökkent vissza, mikor ily váratlanul meglátta azt a fiatal embert, a ki reggel a lovagja volt. Bizonyára elmenekül tőle, ha Duncan meg nem ragadja a kezét, hogy visszatartsa.

— Madge — kiáltott a fiatal ember — mért tekint rám oly rémülten? Talán kellemetlen, hogy velem találkozott.

— O! nem — felelte a leány. De én — én nem tudom . . .

Az öröm és meglepetés küzdöttek szívében. Olyan szép és szomorú volt, hogy Duncan még jobban megszerette, mint reggel a megpillantásakor.

— Szemei beszélnek és azt mondják nekem, hogy örül a találkozásnak, bárha az ajkai ezt el nem árulják. Madge, üljön ide mellém a padra. Elmondom magácská-nak, hogy egész nap vártam és nagyon el voltam keseredve, hogy nem jött vissza.

Madge erre elmondta, hogy miss Léna tartotta vissza a kastélyban, hogy a szolgálatait igénybe vegye.

Duncan érdeklődése percről-percre nőtt, mialatt vele beszélgetett. Igaz ugyan, hogy Madge nem volt valami szellemdús leány, de még különös képességgel sem bírt, a világról pedig alig tudott valamit. Madge

Avult pénzeket érmekeket, régi tallérokat és ezüst huszasokat, mint mindennemű régiséget készpénz mellett a legmagasabb árban avagy cserében, más tárgyak ellen vált be **SCHÖNWALD IMRE** ékszerész Pécssett Király-utca (Hattyu-épület.)

Művészeti, irodalom.

© **Színészet Barcsón.** Levelezőnk írja Barcsról: Hosszu időre ismét becsukódtak kis színházunk kapui, azaz csak Thalia papjai számára és ki tudja, mikor keresi fel ismét városunkat valamelyik szintársulat, ámbátor ezuttal összehasonlíthatatlanul nagyobb támogatásban részesült Peterdy Sándor, mint bármelyik elődje. A vasárnapi classikus népünnepély után — mely nem volt egyéb, mint a színészek és a város ifjúsága számára rendezett jóízű gaudium — kedden bucsuzott el a társulat Alex Bisson és Antony Mars francia társaság »Óh azok az anyósok, vagy »Válás után« című vigjátékában, elhagyva bennünket, hogy Versecen a németiség körében teljesítsék továbbra kulturális missiójukat. Becsukódtak a színház kapui, mely egy időre ismét elfoglalja szokott rendeltetési célját, azaz kisebbrendű táncmulatságok helyiségévé változik át esténként, míg nappal a kerékpár egyesület hajléka. Sajnos, hogy csak ily rövid időig volt részünk e kis szellemi szórakozásban, de így is dicséret illeti a derék színigazgatót a kitarításért, mert biz sajnos, fényes anyagi eredménnyel aligha dicsekedhetik. Pedig meg

volt minden kellék a társulatban ahhoz, hogy a közönség igényeit kielégítsék, minden törekvésük oda irányult, hogy magukat megkedveltessék, de sajnos a társadalom egyrésze mégis hajthatatlan maradt.

○ **„A Zenélő Magyarország“** zongora zenemű folyóirat október elsői XIX. füzeté következő érdekes zeneműajdonságokat közli: I. *Langer Viktortól* 2 szép magyar dalt: »Oda fenn csillagos« és »Hol megverte« címmel. II. *II. Vilmos német császár* nagyhirű szerzeményét »Dal Aegirhez« magyar és német szöveggel. III. *Iványf Iván* »Cserebogár« indulóját s végül IV. *Wilm Miklós* »Rózsalugosban« című bájos salondarabját. Minden füzetben ily gazdag tartalommal jelenik meg e ma már oly közkedvelt zenemű folyóirat. Egy-egy füzet mindenkor 10 oldalon a legszébb s legsikerültebb divatos zeneajdonságokat hozza — negyedévben a füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Előfizethetni a most októberrel megújuló IV. évfolyamra csakis a **„Zenélő Magyarország“** kiadóhivatalában Budapest, VI. Csengery-utca 62. sz. a. honnan mutatószámokat kívánatra ingyen és bérmentve küldenek.

Szövegi tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1. Koschvitz Antal és társa — Ács Károly d. e. 9 óra.
2. Lukasev Jaksáné — Pázman István d. e. 9 és fél óra.

3. Wittmann József — Veisz Zsigmond d. e. 10 óra.

1. Vukovits Luka és neje — Szokolavits Koszta d. e. 10 és fél óra.

Törvényszék.

§ **Tolvaj cseléd.** *Pernekker Antal*, 18 éves monyoródi cseléd, *Kis Jánosnál* szolgált, annak lakásába többször belopózott s összesen 11 frt értékű tárgyakat lopott onnan el. Ezelőtt jó harmadfél hónappal azonban rajtakapták a lopáson s ezért aztán a börtönbe került. Onnan ma állították a pécsi kir. törvényszék elé, hol kéthavi fogházra ítéltetett. Ez ítéletet azonban vizsgálati fogsága által éppen kitöltvén, nyomban szabadlábra is helyezte a bíróság.

§ **Elhalasztott végtárgyalások.** *Horváth István* és társainak ügye, kik halált okozott súlyos testisértéssel voltak vádolva, ma végtárgyalásra volt kitűzve a törvényszéknél. Nevezettek a sógorukat úgy elverték, késsel és vasvillával annyira összeszurkálták, hogy az a szenvedett sérülésekben rövid idő múlva meghalt. A mai végtárgyaláson az elhalt sérülései és boncjegyzőkönyve felett ellentétes nézetek merülvén fel, az igazságügyi orvosi tanács véleményét határozta el kikérni a bíróság s addig a végtárgyalást elhalasztotta. — Ugyancsak elhalasztották sikkasztással vádolt *Gondi Ferenc* és neje ügyének végtárgyalását is, mely mára már másodszor volt kitűzve, de *Gondi Ferencné* erre sem volt megidézhető.

egyszerű, természetes, épeszü leány volt. Duncan büszkeségének hízelt az a sejtés nélküli bámulat, mely a gyermekeleány szemeiből ragyogott. Az arcát biborpir futotta be, mikor a fiatal ember hozzá intézte szavait.

— Ez az én kedvenc keringőm, Madge, — mondta, mikor a zene hangjai ütötték meg a fülét. Nem teljesítené legforróbb kívánságomat és táncolna egyet velem?

— Miss Léna nagyon megharagudnék rám — suttogta a leány.

— Ugyan ne gondoljon az ő haragjával, Madge. Minden szemrehányást magamra vállalok. Az én vállam, amint láthatja, ugyis elég széles, hogy elbirjam még az ütlegeket is.

Duncan a kissé ellenkező leányt az elegáns csoportozatba vezette. Az urak meglepetten néztek egymásra.

— Ki lehet? — kérdezték egymástól, mikor a csinos leányarcot megpillantották.

E kérdésre senki sem tudott felelni. A szőke leány az ő angyalarcával és fehér ruháskájában rendkívül kedves jelenség volt. Ékszer nem viselt, csak az aranyhaját. Az ismeretlen ujdonság és csodaszámban tünt föl előttük. Évek múlva sem tudta elfelejteni Madge az irigy pillantásokat. Ugy tünt föl neki, mintha más légkörben keringőnek. Duncan karjai átölelték a leányt, szemei mosolyogva néztek az övéire. Ugy érezte, mintha a gyöngéd teremtés ki akarna siklani a kezei közül s ez még jobban átkarolta. A szerelem rózsaszínű fátyola borult e két leány szemei elé.

Egy halálmas fatörzshöz támaszkodva állt egy fiatal ember és élénk érdeklődéssel figyelt a táncoló

párra. Sötét, boszuálló kifejezés játszadozott az arcán, mikor sűrű, fekete bajuszát pödörgette. A szemeiből igazán kiláglott, hogy boszuálló érzés van a szívében, mikor fürkésző tekintettel nézte a leányka arcát.

— És miért ne? — mormogta magában. Pompás boszu volna, ha ezt megtenném.

Hirtelen a ház ifju urnője felé fordult, akit rendszeren a bámulók egész serege vett körül. Sötétvörös folt égett a két arcán, a szemei úgy ragyogtak, mint a csillagok, elárulva a bensejében dúló, de titkolt izgatottságot. Dalrymple Vincent e pillanatban hozzá csatlakozott, mikor a keringő elhangzott. Magában kárörvendően mosolygott, mikor látta, hogy Duncan és Madge is a közelben tartózkodnak.

— Miss Léna — mondta Vincent a ház urnője előtt mélyen meghajolva — megengedi-e nekem azt a kegyet, hogy a következő táncnál a táncosa és kísérője lehessenek? Egészen elvakít babonás szépségével — tette hozzá a hízlgő.

Mielőtt Léna válaszolhatott volna a hízlgő szavaira, többen hozzáléptek az urak közül, akik ugyanezt a kegyet kérték tőle. Léna, aki az előbb még nem látta őket, Duncannak intett, aki nem tehetett mást, mint még közelebb vezetni Madget. Akik tanúi voltak ennek a jelenetnek, ugyancsak megbámulták, mennyire eltorzult hirtelen a szép Léna arca. Hideg tekintettel mérte végig őket a kastély fiatal urnője, majd büszkén hátravetve fejét, mondotta:

— Itt bizonyára valami tévedés történt? Ezt a személyt nem ismerem el vendégemnek, mert hiszen, ha nem csalódom, ez a leány a cselédségem közül való.

§ **Az ágrólszakadt.** *Benkő József*, 16 éves szolgálégy nem ismerte se apját, se anyját. Kegyelemkenyeren nőtt fel; 8 éves korában már bojtár volt s e miatt se irni, se olvasni nem tanult meg. Legutóbb *Horizsnyik Keresztély* molnárnál szolgált s ellopott tőle egy 5 frtos nickel zsebórát. A mikor a lopásért elfogták, az óra még nála volt s így a tulajdonost kár nem érte. A lopásért ma ítélt felette a pécsi kir. törvényszék, hat hónapi fogházat szabván reá. Az ítéletben vádlott megnyugodott s mivel vizsgálati fogsága által azt ki is töltötte, szabadlábra helyeztetett.

§ **A megszámozott törvényszék.** A fenyítő törvényszék tárgyalási termében a belépő azon meglepetésben részesül, hogy nem törvényszéki, hanem zálogházi hangulat fogja el. Minden darab butornak, festett vagy festetlen, óra vagy képráma, asztal vagy korlát, a legszembeűnőbb oldalára oda van ragasztva egy zöld papiros, arra pedig jó vastagon írva egy csomó szám. Kétségtelen, hogy az állami butorok megszámozásának az inventálásnál haszna van, e célból az sem helytelen, ha a számot nem az asztalláb fenekére ragasztják, de hogy ott rikitson minden darab tárgyon a zöld papiros, azt senki sem fogja a törvényszéki terem méltóságával összeegyeztethetőnek találni. Ha így tart az állapot, közelebb módunkban lesz ilyen referádákat hozni: A törvényszék az 1584-ik számú asztalhoz ült, míg a védők az 1585-ik számnál foglaltak helyet. A jegyzőnek az 1593. számú szék jutott. Pont kilencet mutatott az 1601-ik számú óra, amidőn a megtört vádlott szuronyos börtönőr kíséretében belépett. Szomoruan állott meg az 1585-ik számú pad s az 1594-ik számú korlát között . . .

§ **Furfangos tolvaj.** Zselezen Ferenc lopni szeret, de amikor felelősségre kerül a dolog, akkor kibújik az ország minden rendőrségének a kezei közül. Legutóbb Báltaszéken lopta meg Magyarevits Ferenc gazdáját, aztán ill'a-berek, nádak, erek — eltűnt, Rimaszombatba tévén át székhelyét. Míg aztán Rimaszombat rendőrsége a Rendőri Közlöny nyomán kutat, Zselezen uram Aradon terem. Aradról Zomborba utazik, hol végre elcsípték és onnan szállították a törvényszék elő, és most adott számot arról a 31 frtról, mit Magyarevicstől a pult fiókból enyves kezével „elkezelt” — Azaz számot adott volna, ha a pénzt időközben el nem zónázta. A törvényszék a 19 éves jó madarat 7 havi börtönre ítélte, mely ítéletben a nagyreményű ifju megnyugodott.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

mindennap megjelenő politikai lap 1897. évi

XXV. évfolyamának
október-decemberi negyedére.

Előfizetési árak :

A napi lapra :

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hónapra	85 kr.

A heti lapra :

Egész évre	3 frt.
Félévre	1 frt 50 kr.
Negyedévre	85 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalához (Pécs, Maria-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárhová küldünk.

A kiadóhivatal.

Közgazdaság.

□ **A tíz forinton aluli számlák bélyegmentessége** érdekében több kereskedelmi kamara, köztük a pécsi is, kérvényt intézett a kereskedelemügyi miniszterhez. Az a körülmény, hogy a 10 frton aluli számlák Ausztriában bélyegmentesek, nálunk pedig nem bélyegmentesek, nagyon sok visszásságra adott okot, mert magyar kereskedők az ausztriai kereskedők ilyen bélyegmentes számláit kötelesek voltak itt bélyeggel ellátni és valamely felbélyegző hivatalhoz elküldeni. Ez persze nagy idővesztéssel és felesleges munkával járt, a mit ha elmulasztottak, irgalmatlanul megelintezték és megbírságotlák őket. A kamarák mozgalmának meg volt a hatása, mert a pénzügyminiszter a 10 frton aluli számlákat a jövő évtől kezdve felmenti a bélyegkötelezettség alul.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 1-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Podmanický* Frigyes báró föllíratát gyönyörű indokolás után az egész ház egyhangulag, viharos eljenzéssel elfogadja. A *Molnár* Antal jegyző által fölolvasott föllírat szövege a következő :

»A képviselőház hálával, hódolattal vett tudomást felséges urunk elhatározásáról, hogy nemzeti életünk kimagasló alakjait megörökítő szoborműveket föllállítat a fővárosban.

Bökezüségéért mély hála, — de milliók szívében a lelkesedés langját keltette a királyi érzés és gondolat, mely kéziratot a király és nemzet közti bizalom sugallt, a melyek összeforrnak a mult iránti érzésben.

Mert csak oly ország, oly nemzet maradhat fenn hosszan, mely kegyelettel tekint vissza őseire, mely megszívleli a multak küzdelmeinek, dicsőségeinek, hanyatlásának tanulságait.

E törekvésben összeolvadva, felséged vezérletével nézünk a jövőnek minden küzdelmei, föladatai elé. Kérjük a Mindenhatót, hogy királyunkat, aki a lelkesedés és egyesített erők nagy célokra való irányításának hatalmát bírja és a királyi családot, melynek sorsa nemzetünkkel összeforrt, tartsa meg soká.»

A királyhoz névünnepe alkalmából a Ház részéről intézendő üdvkivánatok tárgyalásánál a hétfői ülésben Apponyi, Kossuth és Molnár apát fogják tolmácsolni a pártok lelkesedését.

TÁVIRATOK.

— **Káldy kitüntetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk Káldy Gyulának, az opera igazgatójának, a német császár tiszteletére tartott estélyen a magyar hangverseny rendezéseért gyémántos melltűt adományozott, melyet Liechtenstein herceg főudvarmester köszönő levél kíséretében küldött át.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután minisztertanács volt, melyen valamennyi miniszter részt vett.

— **A királyné Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné ma reggel 8 órakor Waldersseeből Budapestre érkezett a déli pályaudvarba, ahol felséges férje fogadta.

— **Ezüllött élet vége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berecz Ede, a Takács Zoltán-féle bűnpör hőse, tüdővészben meghalt. Tudvalevőleg a leszámítóló banktól sikkasztott 50.000 forintot.

— **Elkobzott hirlapok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Prágában elkobozták a „Narodny Listy“ legutóbbi számát, mert sértő megjegyzéseket fűzött a Budapesten föllállítandó szobrok-ról szóló királyi kéziratához.

— **Egy dicső ló.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten a 60.000 koronás St. Leger díjat Wahrman Richard Statesman nevű lova nyerte meg.

— **Kabinet-válság Szerbiában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Belgrádban a Szimics kormány tegnap beadta lemondását.

— **A főváros a királynak.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután 4 órakor tartotta Budapest fő és székváros ünnepléses közgyűlését Márkus József helyettes főpolgármester elnöklete alatt, amelyen elhatározták, hogy a főváros közönségének háláját a királynak a polgármester vezetésével a bizottsági tagokból alakítandó küldöttség által fogják tolmácsolni. A határozat „Éljen a király!“ fölkiáltással egyhangulag elfogadtatott. Este az egész fővárost fényesen kivilágították.

— **A nemzeti párt konferenciája.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzeti párt ma este tartja értekezletét, melyen határozni fog a kiegyezési tárgyalások körül tanúsítandó állásfoglalás tárgyában. A párt kétségtelenül el fogja vetni az indemnity-javaslatot, mert előbb a kiegyezési provizorium volna beterjesztendő.

— **Dementi.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az a híresztelés, mintha Podmanický Frigyes a fővárosi közmunatánács elnökségéről lemondott volna, alaptalan.

— **Alkotmány-revizio.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk tegnap Tisza Kálmánt fogadta. Minden kormánypárti cáfolatok dacára erősen tartja magát az a hír, hogy a király Szilágyival, Tiszával az ausztriai zavarok folytán, tekintettel a dualizmusra, szükségessé válható alkotmány-revizioról konferált.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Budapestről	1904. sz.*)	személyv. reg.	5 ó. 15 p.
Broodról	1907. sz.	" " "	8 " 01 "
Uj.-Domb.-ról	1942. sz.	vegyes " "	8 " 28 "
Bécsből	909. sz.**)	személyv. "	9 " 39 "
Broodról	1905. sz.	" " d. e. 11 "	18 "
Budapestről	1906. sz.	" " d. u. 4 "	10 "
Vinkovcéről	1921. sz.	vegyes " "	5 " 50 "
Budapestről	1902. sz.	gyors (" este 8 "	5 "
Bécsből	8712. sz.	vegyes " "	7 " 56 "
Broodról	1909. sz.	személy. éjjel 11 "	02 "
Mohácsról	" "	" " reg. 8 "	01 "
"	"	" " k d. e. 11 "	18 "
"	"	" " d. u. 5 "	50 "
"	"	Tv. szsz. éjjel 11 "	02 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8812 sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)"	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személy " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e. 11 "	33 "
Uj.-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u. 2 "	— "
Brood	" 1906. sz.***)	személy " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 34 "
Brood	" 1908. sz.	" " este 8 "	18 "
Budapest	" 1909. sz.	" " éjjel 11 "	30 "
Mohács	" "	" " reggel 5 "	35 "
"	"	" " d. e. 9 "	49 "
"	"	" " d. u. 4 "	20 "
"	"	Tv. szsz. este 8 "	18 "

Minden alkalommal átszállás Villányánál.

*) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől.

**) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8811. sz. vegyesvonathoz Nasic felől és Dombóváron a Fiume-budapesti gyorsvonathoz Bpest felé.

***) Csatlakozással Sz. Lőrincen a 8814. sz. vegyesvonathoz Nasic felé.

Nyilt-tér.*)

Természetes szén-savdús savanyúvíz a mohai

ÁGNES

forrás. Legjobb asztali és üdítőital. Kiváló szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Járvány idején präservatív gyógyszernek bizonyult.

Szét-küldése **Édeskúty L.** udvari szállító által Budapest.

← Kapható mindenütt. →

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Tan- és nevelő-intézet Rákos-Palotán.

Az intézet egy öt hold kiterjedésű parkban fekszik. Növendékek fölvetetnek 4 elemi, 6 polgári, 8 gymnasiumi osztályba. **Az elemi, polgári és a négy alsó gymnasiumi osztályok a nyilvánosság jogával vannak felruházva.** A gymnasium négy felső osztályába járó tanulók is alapos oktatásban részesülnek és mint magántanulók egy nyilvános főgymnasiumban tesznek vizsgát. A magyar-, német-, francia-, latin nyelvek alapos tanítására különös súlyt fektetnek. A szellemi tehetségek fejlesztése mellett a **test edzésére** is kiváló gond fordítatik. Kiváló tanerők. Alapos oktatás és gondos felügyelet. Erőt adó jó táplálék. Kiváló viz. **A növeldei díj mérsékelt.** Ismertetővel (programmal) és bővebb felvilágosítással szívesen szolgál **Rákos-Palotán** (Budapest szomszédságában. Vasuti-, posta- és távirat-állomás.)

Wagner Manó,
igazgató, intézet-tulajdonos.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

16119. szám.

Tkv. 1897.

HIRDETMÉNY.

Rác-Petre községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítetvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé,

1. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1898. évi április hó 30-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1898. évi április hó 30-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, az e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1898. évi április hó 30-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvszék mint tkvi hatóság 1897. évi szeptember hó 16-án.

Lukrits István,
kir. táblai bíró.